తప్పక చూడండి

శ్రీరాముడు రావణాసురుణ్ణి చంపడానికి పుట్టాడు. గాంధీగారు దేశానికి స్వాతంత్ర్యం సంపాదించడానికి పుట్టాడు.

గాడ్సే గాంధీగారిని చంపడానికి పుట్టాడు.

ఇందిరాగాంధీ దేశంలో దారిద్ర్యాన్నంతటినీ తన్ని తగలేసి, ఎంచక్కా సోషలిజం తీసుకురావడానికి పుట్టింది.

ఇలాగే ఇంకా చాలామది గొప్పవాళ్ళు ఇలాంటివే చాలా చాలా గొప్ప పనులు చెయ్యడానికి పుట్టారు. అలాంటి వాళ్ళందర్నీ కారణజన్ములంటారు. వాళ్ళందరిలాగే తను కూడా కారణజన్ముడనీ, సినిమాలు తియ్యడమనే మహత్కార్య సాధన కోసమే తను పుట్టాడనీ చిత్రాంగదరావు నమ్మకం.

అతను పుట్టకముందే చాలామంది సినిమాలు తీశారు. పుట్టాక కూడా చాలామంది సినిమాలు తీశారు. తీస్తున్నారు కూడాను.

అందుకు చిత్రాంగదరావేమీ బాధపడలేదు. కాని వాళ్ళూ వీళ్ళూ తీసిన సినిమాలు చూసి తరచు బాధపడుతూ వుంటాడు. అప్పుడప్పుడూ ఏడ్చినంత పని చేస్తాడు.

తనలాగే సినిమాలు చూసి బాధపడే వాళ్ళ బాధావిముక్తి కోసమూ, సంతోషించేవాళ్ళ అజ్ఞానాంధకారాన్ని తొలగించటం కోసమూ, ఇంతకుముందు వచ్చిన, ఇప్పుడు వస్తున్న సినిమాలన్నింటికంటే కూడా గొప్ప సినిమాలు తీసిపారెయ్యాలని చిత్రాంగదరావు చిన్నప్పుడే గట్టిగా నిశ్చయించుకున్నాడు.

తెలుగుదేశమంతటా, యావద్భారతదేశంలోనూ, ఆ మాటకొస్తే యావత్ప్రపంచంలోనూ.

తను తియ్యబోయే మహత్తర చలనచిత్రాలతో మహాసంచనలం రేకెత్తించాలన్నది చిరకాలంగా చిత్రాంగదరావుకున్న కోరిక. ఎన్నాళ్ళుగానో పెంచుకున్న ఆశ, జీవితాశయం.

పువ్వు పుట్టగానే పరిమళిస్తుందట. అలాగే చిత్రాంగదరావుకి కూడా చిన్నప్పుడే సినిమా తియ్యాలన్న సద్బుద్ధి కలిగింది.

పన్నెండేళ్ళ వయసులో ఒకసారి వాళ్ళమ్మతో కలిసి సినిమాకెళ్ళాడు చిత్రాంగదరావు. సినిమా చూసి బయటకు రాగానే 'అమ్మా, నేను సినిమా తీస్తానే' అంటూ ఏడుపు మొదలెట్టాడు. "ఛీ వెధవా ! వేలెడంత లేవు. అన్నీ పాడుబుద్ధులే" అని రెండు మొట్టికాయలు వేసింది వాళ్ళమ్మ.

ఇంకాస్త పెద్దవాడయ్యాక, మరోసారి వాళ్ళ నాన్నతో "నాన్నా ! నేను సినిమా తీస్తాను. నాకు డబ్బులియ్యవా!" అని అడిగాడు చిత్రాంగదరావు.

చిత్రాంగదరావు తండ్రి జేబులోంచి వొక అర్ధరూపాయి తీసి ఇచ్చాడు. ఇచ్చి "ఇంద. ఇదట్టుకెళ్ళి సినిమా చూడు. అంతేగాని వెర్రివేషాలెయ్యక. సినిమా తీసేంత డబ్బు మనకెక్కడిది. అంత డబ్బే వుంటే నేనెప్పుడో తీసేవాణ్ణి. ఇప్పటిదాకా వూరుకునేవాడినా" అని మెత్తగా చివాట్లేశాడు.

చిత్రాంగదరావు తండ్రికి కూడా సినిమాలు తియ్యాలన్న కోరిక వుండేది. అయితే అందుక్కావలసిన డబ్బు పేకాటలో గెలవాలన్న కోరిక ఇంకా ఎక్కువగా ఉండేది. తత్ఫలితంగా వున్న కాస్త డబ్బూ పేకాటలో వూడ్చిపెట్టుకుపోవడమూ, చివరికి సినిమా తియ్యకుండానే ఆయన అవతారం చాలించడమూ వేరే కథ.

చిత్రాంగదరావు పెద్దవాడైపోయాక ఒకనాడు తన స్నేహితుడితో "నాకు సినిమా తియ్యాలని వుందిరా' అన్నాడు. ఆ స్నేహితుడు చిత్రాంగదరావు వంక ఎగాదిగా చూసి 'ఇహిహి అని నవ్వి . "నువ్వు సినిమా తియ్యటమేమిటిరా నీ మొహం" అని పెద్దగా మరోసారి నవ్వి, చిత్రాంగదరావు దగ్గర ఒక సిగరెట్ తీసుకుని వెనక్కి తిరిగిచూడకుండా వెళ్ళిపోయాడు

సినిమా తియ్యందే పెళ్ళి చేసుకోగూడదనుకున్నాడు చిత్రాంగదరావు. అసలెవరైనా సినిమా తారనే పెళ్ళాడదామనుకున్నాడు. అయితే సినిమా తియ్యడం కాస్త ఆలస్యమయేట్టుగా వుందని, పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. సినిమాతారని పెళ్ళాడ్డం కుదరలేదు కనక, తన భార్యనే వో పెద్ద తారగా తయారుచేయ్యాలని నిశ్చయించుకున్నాడు.

పెళ్లయిన కొత్తలో ఒకసారి భార్యతో "నేను సినిమా తీస్తాను. నువ్వే హీరోయిన్‌వి" అన్నాడు. చిత్రాంగదరావు భార్య వెంటనే మూర్ఛిల్లి, అయిదురోజుల తర్వాత తేరుకుని, "నేను చచ్చినా మిమ్మల్ని సినిమా తియ్యనివ్వను. ఛస్తే నేను వేషం వెయ్యను" అని శపథం చేసింది.

ఈ రకంగా సినిమాకి సంబంధించిన విషయాల్లో చిత్రాంగదరావుతో పాపం ఎవరూ

సహకరించలేదు. సినిమా తీస్తానని చిత్రాంగదరావు ఎవరితో అంటే వాళ్ళు ఎగతాళి చేశారు. వేళాకోళమాడారు, వెక్కిరించారు, చివాట్లు కూడా వేశారు.

సినిమా తియ్యడానికి చాలా డబ్బు కావాలి. అంత డబ్బు చిత్రాంగదరావుకి లేదు. నేను సినిమా తీస్తాను. డబ్బు పెట్టుబడి పెట్టమని చిత్రాంగదరావు చాలామందిని అడిగాడు. కాని ఎవరూ ఇవ్వలేదు.

చిత్రాంగదరావుకి దూరపుబంధువొకాయన వున్నాడు. ఆయనకి బాగా డబ్బుంది. ఏదో పెద్ద జబ్బు కూడా వుంది. ముసలివాడై పోయాడు.

చిత్రాంగదరావు ఒకనాటి పొద్దున్నే ఆయన దగ్గరకెళ్ళి "బాబాయ్ నీకు చాలా డబ్బుంది;మరి అంత డబ్బు ఏం చేసుకుంటావ్; పైగా నువ్వెలాగూ త్వరలో చచ్చిపోతావు; చచ్చిపోయే ముందు ఒక మంచి పని చేసి చచ్చిపో. నాకొక లక్ష రూపాయలివ్వు. సినిమా తీస్తాను" అన్నాడు.

దాంతో ఆ ముసలాయన అగ్గిరావుడై పోయి "నేనింకా పదేళ్ళదాకా ఛస్తే చావను. నేను బతికుండగా ఇలాంటి వెధవ పనులకి పైసా ఇవ్వను. మళ్ళీ నాకు కనపడకు ఫో" అని చివాట్లేసి పంపాడు.

ఇలాంటి ఎదురు దెబ్బలు ఇంకా చాలా తగిలాయి చిత్రాంగదరావుకి

కాని - చిత్రాంగదరావు కారణజన్ముడు ఎన్ని అవాంతరాలూ , ఆపదలూ వచ్చినా చలించలేదు. ఏమైనా సరే, ఎప్పటికైనా సరే, సినిమా తీసి తన జన్మని సార్థంక చేసుకోవలసిందే అని నిశ్చయించుకున్నాడు.

చిత్రాంగదరావుకి సినిమా పరిశ్రమకి చెందిన పరిజ్ఞానం బాగా వుంది. వచ్చిన ప్రతి సినిమా విడవకుండా చూస్తాడు. తను చూసిన ప్రతి సినిమా గురించీ తీవ్రంగా ఆలోచిస్తాడు అదే సినిమా తనే గనక తీసివుంటే ఎలా వుండేదో వూహించుకుంటాడు తను తియ్యబోయే సినిమాల గురించి కలలు కంటాడు.

సినిమా పత్రికల ద్వారా కూడా చిత్రాంగదరావు చాలా విజ్ఞానాన్ని పొందుతూ వుంటాడు సినిమా పరిశ్రమతో సంబంధించిన వ్యక్తులెవరు తారసపడినా, వాళ్ల వెంటబడి, మరికొంత విజ్ఞానాన్ని సేకరిస్తూ వుంటాడు.

ఈవిధంగా సినిమా విజ్ఞానం విపరీతంగా సంపాదించిన తదుపరి చిత్రాంగదరావు రంగంలోకి దూకాడు.

మొదట - సినిమా పత్రికలకి ఉత్తరాలు రాయడం ప్రారంభించాడు

"ఆర్యా ! 'పిచ్చిమనసులు' చిత్రంలో ప్రసిద్ధ నటీమణి సుబ్బశ్రీ విషము త్రాగు

సన్నివేశములో ఆమె మెడలో ముత్యాలహారమున్నది కాని, విషము తాగిన తర్వాత భరతనాట్యము చేయునప్పుడు ఆమె మెడలో ముత్యాలహారమునకు బదులు రాళ్ళ నెక్లెస్ వుంది ఇది ఎంతయూ శోచనీయమైన విషయము ఇట్టి లోపములుండుట వల్లనే మన చిత్ర పరిశ్రమ ముందుకు నడవలేకపోవుచున్నది" ఇలాంటి లేఖలు పుంఖానుపుంఖంగా అనేకం రచించాడు చిత్రాంగదరావు ఆ తర్వాత సినిమా సమీక్షలూ, ఆపైన సినిమాలకి సంబంధించిన సర్వ విషయాలపైనా వ్యాసాలూ రాయడం ప్రారంభించాడు

తన లేఖల ద్వారా, విమర్శల ద్వారా, వ్యాసాల ద్వారా, సినిమాల గురించి తనకున్న అపారమైన విజ్ఞానాన్ని దేశమంతటా వెదజల్లడం ప్రారంభించాడు ఫలానా చిత్రంలో ఫలానా నటుడు ఫలానా సన్నివేశంలో సరిగా ఏడవలేదనీ, ఫలానా నటీమణి నిద్రపోయే సన్నివేశంలో ఇంకా బాగా నటించి వుండవలసిందనీ, ఫలానా దర్శకుడు ఫలానా సన్నివేశాన్ని సరిగా చిత్రించలేకపోయాడనీ విమర్శలు చేయడం ప్రారంభించాడు

కొంతకాలానికి చిత్రాంగదరావు కీర్తిప్రతిష్టలు సినిమా రంగంలో వ్యాపించాయి అతని శక్తి సామర్థ్యాలు అందరికీ తెలిసిపోయాయి చిత్రాంగదరావు స్వయంగా సినిమా వాళ్ళ దగ్గరికి వెళ్ళి "ఫలానా పత్రికలో ఆ ఉత్తరం రాసింది నేనే ఈ వ్యాసం రాసింది నేనే" అంటూ తనని తానే పరిచయం చేసుకుంటూ పరిచయాలు పెంచుకున్నాడు చలనచిత్రములు అసలు ఎందుకు నిర్మించవలెను ? ఎట్లు నిర్మించవలెను ? నటన అనగా నేమి ? దర్శకత్వము ఏ విధంగా వుండవలయును ? ఇలాంటి ప్రశ్నలన్నీ తానే వేసి, వాటికి సమాధానాలుగా తనే అందరిదగ్గరా ఉపన్యాసాలివ్వడం ప్రారంభించాడు

చిత్రాంగదరావు కున్న మేధాశక్తి చూసి సినిమారంగంలోని ప్రముఖులు చాలామంది గుండెలు బాదుకున్నారు ఇలాంటి రత్నాన్ని మరుగున పడిపోనివ్వడమా అని బాధపడి, చివరికి ఒక పాత నిర్మాత తను తియ్యబోయే సరికొత్త చిత్రంలో చిత్రాంగదరావుకి అసిస్టెంట్ డైరక్టర్‌గా పనిచేసే అవకాశమిచ్చాడు

ఇంకేముంది ? అప్పటినుంచీ చిత్రాంగదరావు శుక్లపక్ష చంద్రుడిలా రోజు రోజుకీ పెరిగి పెద్దవాడై పోయాడు కొన్నాళ్ళకి అసోసియేట్ దర్శకుడై, ఆ పిమ్మట అసలు దర్శకుడై అయిపోయాడు

ఎన్నో మహోజ్వల సాంఘిక చిత్రాలూ, మహత్తర కళాఖండాలూ అతని దర్శకత్వంలో వెలువడ్డాయి అతను దర్శకత్వం వహించిన చిత్రాలకి అశేష ప్రజాదరణ లభించింది ఎన్నో చిత్రాలు అర్ధశత శత, ద్విశత దినోత్సవాలు జరుపుకున్నాయి

ఇంక లాభం లేదని, ఒక శుభ ముహూర్తాన తనే స్వయంగా చిత్ర నిర్మాణం ప్రారంభించాడు చిత్రాంగదరావు తను స్వంతంగా సినిమాలు తీస్తే తప్ప తన ఆశయసిద్ధికి

అవకాశముండదనీ, అంతర్జాతీయస్థాయిలో తన శక్తి సామర్థ్యాలు వెల్లడికావడానికి వీలుండదనీ అనుకున్నాడు.

మొదటి చిత్రమే పంచరంగుల్లో భారీ ఎత్తున నిర్మించడానికి పూనుకున్నాడు. అగ్రశ్రేణి తారలందర్నీ బుక్ చేశాడు. కథ ; మాటలు ; స్క్రీన్‌ప్లే ; ఎడిటింగ్ ; దర్శకత్వం ; అన్ని బాధ్యతలూ తనే నిర్వహించదల్చుకున్నాడు.

సినిమా పేరు ఇంకా నిర్ణయించలేదు. కథలో హీరో రిక్షా తొక్కుకుని బ్రతుకుతూ వుంటాడు. తన తల్లినీ, చెల్లెల్నీ, ఇద్దరు తమ్ముళ్ళనీ కూడా బ్రతికిస్తూ వుంటాడు. ఎప్పుడూ టెర్లిన్ చొక్కాలూ, పాంట్లూ వేసుకుని జుట్టు కూడా చెదరనంత నీట్‌గా వుండటం వల్ల అతని రిక్షా ఎక్కిన ఒక జమీందారు కూతురూ, ఆ అమ్మాయి స్నేహితురాలూ ఇద్దరూ కూడా హీరోకి మనసిచ్చేస్తారు. ఎవరి మనసు పుచ్చుకోవాలో తెలీక హీరో తెగ బాధపడిపోయి కొన్నాళ్ళు రిక్షా తొక్కడం మానేసి విషాదగీతాలు పాడుతూ రోడ్ల మీద తిరుగుతాడు. అతని కోసం అతన్ని ప్రేమించిన అమ్మాయిలిద్దరూ పోటీపడి త్యాగాల మీద త్యాగాలు చేస్తారు. ఈ లోగా హీరో తన చెల్లెల్ని పెద్ద ఆఫీసర్ కిచ్చి చేస్తానని ప్రతిజ్ఞ చేసి, రాత్రింబవళ్ళు రిక్షా తొక్కి ఇరవైవేలు కూడబెట్టి చెల్లెలికి కట్నంగా ఇచ్చి తన ప్రతిజ్ఞ నెరవేర్చుకుంటాడు. హీరోని ప్రేమించిన జమీందార్ కూతురు ఫైనల్‌గా పెద్ద త్యాగం చేస్తుంది. తన ఆస్తి అంతా రిక్షావాళ్ళకి రాసి పారేసి, విషం తాగి హీరో పాదాల చెంత పడి ప్రాణాలు విడుస్తుంది. హీరో- రిక్షాలో - హెలికాప్టర్ మీద పారిపోతున్న విలన్‌ని వెంబడించి పట్టుకుని, కొండల మీదా, ఆకాశంలోనూ, సముద్ర లోపలా, ఐదురోజుల పాటు వాడితో హోరాహోరీగా పోరాడి, చంపేసి దేశాన్ని శత్రువుల బారి నుంచి కాపాడతాడు. రెండో అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకుని హాయిగా కాశ్మీర్‌లోనూ,కొడైకెనాల్‌లోనూ, ఊటీలోనూ పాటలు పాడుకుంటూ వుంటాడు.

ఇదీ కథ. ఈ కథలో చిత్రాంగదరావు తన మేధాశక్తి నంతా ఉపయోగించి ధర్మమే జయించును, త్యాగానికి మించిన విలువ లేదు; ప్రేమ అతి పవిత్రమైనది; దేశభక్తి చాలా అవసరము; భారతీయ సంప్రదాయములు విస్మరించరాదు; మొదలైన ఎన్నో విలువైన విషయాలు ప్రజలకి బోధించడానికి గాను, తదనుగుణమైన ఎన్నో సంఘటనలూ సన్నివేశాలూ కల్పించాడు.

ఒక సముజ్వల సాంఘిక చిత్రంగా, చలనచిత్ర చరిత్రలో ఒక నూతన యుగానికి నాందిగా తను తియ్యబోయే సినిమా రూపొందగలదనీ ఖండఖండాంతరాల్లో తన కీర్తిచంద్రికలు వ్యాపించగలవనీ చిత్రాంగదరావు దృఢవిశ్వాసం.

అతని నమ్మకం నిజమేనన్న సంగతి ఆ సినిమా చూస్తే మీకూ తెలుస్తుంది. త్వరలో విడుదల; తప్పక చూడండి. ●

(యువ : దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక - 1972)